

Lâu lắc lơ mới trở lại nơi này. Những tưởng đã gột rửa mọi suy nghĩ tối tăm để an yên nơi cuộc sống ngoài kia, thế mà những ngày cuối năm xốn xang thế nào lại đẩy mình về lại đây, về lại cái chốn đen thui lui này, với những suy nghĩ vẩn vơ, mình là ai, sao cứ làm họ - những người thương mình - tổn thương???

Hồi bé mình thích phim Xương rồng đen do Việt Trinh đóng lắm. Đôi mắt nai to tròn, đôi môi căng mọng, làn da bánh mật...ôi hấp dẫn gì đâu. Nhưng mình thích nhất hình ảnh cây xương rồng trên cát. Nó gai góc, xù xì, thô ráp nhưng lại chất chứa nguồn nước mát lạnh trong thân, lá, và trong quả chín mọng nữa. Hoa xương rồng thì đẹp thôi rồi luôn. Chẳng biết có phải vì thích quá mà hình ảnh ấy vận vào đời mình ko nhỉ? Và ai chạm tới mình rồi cũng sẽ bị xước xước vì gai đâm? Mình thật lòng muốn điều tốt đẹp, sao họ cứ muốn bẻ gai làm gì để rồi chảy máu?

Cứ nghĩ thân con gái dễ bị tổn thương sau đổ vỡ, nhưng ko, mình tự chữa lành bản thân tốt lắm. Kẻ tổn thương là họ, những kẻ chỉ muốn bứng xương rồng sa mạc về trồng trong vườn nhà.

Đôi lúc băn khoăn, có nên tự bẻ gai để đỡ sát thương ko?

Gai góc đến mấy...mạnh mẽ đến mấy r thì cũng có lúc phải yếu mềm... cô đơn nó k tha cho ai cả! đàn ông hay đàn bà gì cũng v... k ai mạnh mẽ, gai góc mãi đc..!

V nên cũng phải có lúc này lúc kia...!

Chúc bạn mềm yếu vs đấng ng!

Chúc bạn luôn an yên trong cs

Có lẽ ko nhiều người hiểu hình tượng "xương rồng đen" mà mình hay tự ví von bản thân, cho đến khi họ tận mắt chứng kiến những gian truân bầm dập như bão cát sa mạc mà mình phải hứng chịu. Họ càng ko thể hiểu sự "gai góc" như gai xương rồng đó ở đâu trên con người mình, vì mình trong cuộc sống thực luôn ôn hòa, nhã nhặn, biết điều, chùng mực, chẳng gây hấn với ai bao giờ. Họ chẳng thể nào biết được cảm giác bị gai đâm là thế nào, đến khi họ vô tình (hay cố ý???) chạm vào thế giới tự do tự tại của mình. Thế giới riêng ấy là bất khả xâm phạm, nó chẳng thể nào uốn éo hay bóp méo vì ai khác.

Khi nào cũng trang bị gai góc cho bản thân v thì ai chạm vào đc

Cảm giác rời xa 1 thứ gì đó đã dần trở nên thân thuộc, thật chẳng cam lòng. Chẳng đến mức quần quai đau khổ, mình có thể dứt bỏ những gì xưa cũ rất nhanh. Nhưng mình muốn nghe lời nói thật tâm nhất, chỉ 1 lời thôi, từ tận đáy lòng, rằng người ta mong đợi gì? Mình có phụ họ ko? Mình chẳng hứa hẹn gì tương lai cao xa, mình chỉ có sự quan tâm là thật, tấm lòng là thật. Sao người ta ko lấy đó làm trọng mà lại để tâm tới những thứ phù du khác? Đã giao ước từ đầu rằng cấm nói lời yêu, để ko phải chia xa, sao cuối cùng vẫn ko thể đồng hành cùng nhau?

Hôm nay, mình muốn bung ra hết mọi cảm xúc dồn nén bấy lâu, để rồi từ mai mình lại ngập ngựa trong công việc, trong những trách nhiệm và nghĩa vụ, trong những lúc thanh thoi bình yên lẫn mỗi một của riêng mình. Mình ko muốn tốn quá nhiều thời gian vào đây nữa, vì nơi đó, cũng chỉ là cô đơn thôi!

Chẳng phải trang bị gì, nó chỉ là cơ chế tự phòng vệ từ tận sâu bên trong thôi

Xương rồng có gai bởi vì đó là lá của cây tiêu biến thành gai để hạn chế thoát nước... bạn đã

ra khỏi sa mạc r mà..rũ lớp gai ra... h thì đc phép yếu mềm r nhưng tình tảo là đc...

chúc bạn yếu mềm thành công

Uh nhỉ, mình đã ra khỏi sa mạc rồi mà, ko còn gió sương bão cát nữa, sao cứ phải xù gai là sao ta? Nhưng mà bạn ơi, ai biết được tương lai sẽ mang đến điều gì, là hoa thơm hay trái độc, chẳng thể biết được đâu, nên vẫn cứ bọc gai cho chắc! ❌

Bạn có thể check ib đc k

Lonely đã quay trở lại rồi sao.

Xương rồng biểu tượng cho sức sống mãnh liệt dù cho cuộc sống có khắc nghiệt tới đâu thì nó vẫn sống tốt.

Gai xương rồng từng là lá và vì sao nó phải hóa thành gai ?

Dù ở bất cứ nơi đâu thì nó vẫn là gai thôi vì nó đã là xương rồng thì phải xù gai ở bất cứ nơi nào nó sống.

Những gì đẹp thì vẫn ở nguyên đó thôi, tôi luôn tâm niệm thế, như những nơi chỉ thể dành cho 1 người vậy, có gương gạo đồng hành cùng gười khác cũng chỉ che lấp hồi nhớ người kia vậy. Như thế sẽ là không thật lòng, đã không thật thì sẽ chơi voi nửa vời, khó trọn vẹn được. Xương rồng vốn chỉ để xua đuổi tà ma vì chỉ số năng lượng dương loài này ở mức cao nhất trong các loại cây, vì thế nên nó cũng làm bản thân nó và những người sử dụng chúng trở nên gai góc, dương tính quá lớn. Làm 1 bông bông, vừa thu hút đào hoa, vừa gai be bé, chỉ có thể được ôm nhẹ nhẹ ...

Nơi thật sự đẹp, sâu sắc, là nơi hoang sơ, không xô bồ và ít tiếng nói. ❌

Nay bị trúng gió, nằm bẹp 1 đống! Nhưng cái mắt cái tay thì ko nghỉ được, vẫn quán lấy điện thoại để giải quyết cv từ xa, và lại quen thói...lớn vồn vào đây, để rồi lại thấy sự thân thuộc đó! Sự thân thuộc đã từng có lúc thân thương lắm, nay bỗng trở nên xa lạ một cách đáng ngạc nhiên. Một sự dừng dưng ko hề nhẹ, khi đối mặt với những gì đã cũ!

Đúng thế đấy! Với tôi, những gì cũ, dù xa xưa hay mới vừa qua, cũng đã thuộc thì quá khứ. Mà quá khứ, thì nên ở lại phía sau!

Lẽ ra mình ko nên trở lại đây! Khi ai đó bảo mình hãy trở lại, múa may vắn vẽ gì đó cho họ đỡ "trống vắng", mình đã cảm thấy 1 điều gì đó lẩn cấn sao sao. Mình có phải là con khỉ làm trò cho thiên hạ xem ko? Trước đây họ có thể bị thu hút bởi vắn vẽ này nọ, nhưng khi đã gặp nhau rồi, đã phơi bày mọi thứ của nhau ko giấu giếm rồi, thì sự xô bồ nhốn nháo ở đây có ý nghĩa gì? Họ còn khuyến khích mình "đẩy đưa, đưa đẩy" để tạo drama cho dân tình thêm sôi động. Ôi mình đã nghe nhầm chằng? Mình ko nhầm, người ta muốn mình múa may cho họ có cái để xem, để đọc, để "cho đời bớt nhạt", ôi cái luận điệu thật hãm lờ!

Lẽ ra mình ko nên trở lại đây! Mình từng nói với họ, khi cuộc sống an yên đủ đầy, hạnh phúc viên mãn thì ko ai vào đây làm gì, ko ai dành tâm cho cái nơi chốn đầy huyền hoặc và chẳng có ích gì cho cuộc sống thực tại này làm gì. Người ta chỉ vào đây khi trong tâm còn 1 góc tối, khi suy nghĩ còn hỗn độn, khi những ước mong còn chưa thỏa nguyện. Nói cách khác, những người vào đây đều là loser ở 1 khía cạnh nào đó trong cs. Mình ko muốn là loser như họ, bất cứ khi nào vào đây mình đều chệnh mảng công việc hết. Mình thực sự ko muốn điều đó!

Lẽ ra, mình ko nên trở lại đây!

em đã trở lại...

Chẳng nên chút nào, phải ko Vũ?

tại sao lại có lên hay không lên ở đây chứ.

Diễn đàn luôn chào đón em mà.